

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มาตรา 199 และมาตรา 200 บัญญัติให้มีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นองค์กรอิสระ เพื่อทำหน้าที่คุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนภายใต้พระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่บัญญัติให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน และเสนอมาตรการแก้ไขที่เหมาะสมต่อบุคคลหรือหน่วยงานที่ละเมิดสิทธิมนุษยชน โดยคณะกรรมการมีอำนาจเรียกบุคคลหรือหน่วยงานมาชี้แจงข้อเท็จจริงหรือจัดส่งวัตถุเอกสารหรือพยานหลักฐานอื่นตามที่กำหนดเพื่อประกอบการพิจารณาตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน แต่เนื่องจากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไม่มีอำนาจบังคับหน่วยงานที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำการละเมิดสิทธิมนุษยชนให้ปฏิบัติตามข้อเสนอมาตรการแก้ไขที่เหมาะสมได้และพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ยังไม่มีบทกำหนดโทษกับผู้ไม่ปฏิบัติตามในบางกรณีจึงทำให้เกิดปัญหาการบังคับใช้กฎหมายเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เช่น บุคคลหรือหน่วยงานไม่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อเท็จจริงหรือไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำตามวิธีการหรือระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด และมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวยังมีปัญหาในทางปฏิบัติว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะสามารถเข้าไปตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนในกรณีที่เกี่ยวข้องเรียนอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล หรือที่ศาลมีคำพิพากษาแล้วว่ากระทำได้หรือไม่ ประกอบกับหน่วยงาน

จึงเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ให้บทกำหนดโทษกับผู้ที่ไม่ให้ความร่วมมือ ไม่ให้ข้อเท็จจริงหรือไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำตามวิธีการ หรือระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด มีบทบังคับให้หน่วยงานต้องปฏิบัติตามข้อเสนอมาตรการแก้ไขที่เหมาะสมและให้หน่วยงานธุรการของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีความเป็นอิสระไม่ขึ้นกับหน่วยงานอื่นใด เพื่อให้มีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. 2542 อันนำไปสู่การแก้ไขปัญหาสิทธิมนุษยชนให้ได้ผลต่อไป

The Constitution of the Kingdom of Thailand of A.D. 1997, particularly Sections 199 and 200, states that the Human Rights Commission is an independent organization charged with protecting the rights and freedoms of the people under the National Human Rights Commission Act of A.D. 1999. The act stipulates that the National Rights Commission has the power and duty to examine and report on actions or negligence in taking action that amount to a violation of human rights and then propose remedial measures appropriate to individuals or agencies having committed such violations. The Commission also has the power to call on individuals or agencies having committed human rights violations to come forward to clarify facts, deliver materials, documents or any other evidence as specified, to supplement the consideration and examination of human rights violations. Since the National Human Rights Commission does not have the

power to force the agencies accused of having committed human rights violations to comply with the proposed appropriate remedial measures, and the National Human Rights Commission Act of A.D. 1999 contains no penalty clauses for non-compliance in some cases, for example, in the case that any individual or agency fails to cooperate in fact-finding or fails to comply with the instructions, method or time frame as defined by the Commission and Section 22 of the said Act, problems arise with regard to enforcement. Also there are some problems in practice that may lead to uncertainty as to whether the commission would be able to investigate cases of human rights violations pending court consideration, or after the court has given a verdict that the action brought before it was permissible. In terms of its work, the administrative office of the National Human Rights Commission is not autonomous since it is under the supervision of parliament. Consequently, it is deemed appropriate to make an amendment to the provisions contained in the National Human Rights Commission Act of A.D. 1999 to include penalty clauses for those who refuse to cooperate, provide facts or fail to comply with the instructions or timeframe set by the commission. Also there should be clauses stating that agencies must comply with the appropriate remedial measures that are proposed and that the administrative office of the National Human Rights Commission be autonomous, not dependent on any other office, so as to ensure compliance with the National Human Rights Act of A.D. 1999 and to pave the way for the solution of human rights problems in future.